

Trendsetter

Ronald Hermsen

De lange, hete zomer van 2018. Veel bloedhete dagen met weinig fut om eropuit te trekken en vogels te kijken. Voor een Noordwest-Europeaan als ik waren deze mediterrane temperaturen vaak net iets té. Maar toch vogels willen kijken. En zo kwam ik op het idee: hangmatvogelen.

Ik pakte dus mijn kijker en hangmat, fietste naar Amelisweerd, installeerde de hangmat tussen twee dikke bomen en ging liggen. Ik zag en/of hoorde merel, roodborst, zwartkop, gaai, gier- en boerenzwaluw, houtduif, pimpel- en koolmees, kauw, zanglijster, winterkoninkje, tjiftjaf (oké: geen wereldschokkend lijstje) en zingende kleuters met jonge ouders, die naast mij een verjaardagsfeestje vierden. Zie daar meteen een van de beperkingen van hangmatvogelen: je bepaalt je plekje – mede afhankelijk van de aanwezigheid van bomen op een gepaste afstand – waar je in alle rust neerstrijkt om te hangmatvogelen. Maar ja, de situatie om je heen kan snel veranderen. Dat gebeurde dan ook op deze mooie vrijdagmiddag in juli. Veel mensen waren vrij en ruilden hun

driehoog-achter in voor het buiten vertoeven. Voor Amelisweerd en Rhijnauwen in dit geval, de mooie groenstrook ingeklemd tussen Utrecht, Bunnik en de Uithof en de A27, A12 en A28, waar ik maanden daarvoor nog de middelste bonte specht zag.

Maar hangmatvogelen heeft ook zijn voordelen. Het eerste spreekt voor zich: je vogelt liggend vanuit je hangmat, kijker om de nek en drankje bij de hand. Nu zou u kunnen denken: hij is wel een luie vogelaar, maar dan heeft u het (deels) mis. Ik draai mijn hand namelijk ook niet om voor een wandeltocht van twintig kilometer met de telescoop op de rug.

Een ander voordeel is dat je stil en verdekt aanwezig bent – al is mijn hangmat geel met rood –, bijna als in een vogelhut en de vogels vrij dichtbij komen. In ieder geval was er die man merel, die zijn alerte houding tijdens zijn zoektocht naar eten even inruilde voor een gebukt spurtje onder mijn hangmat door.

Nog een voordeel: wordt die kijker te zwaar, dan leg je hem weg en doe je even je ogen dicht. Het is bovendien

een goede luisteroefening. Je waant je op vakantie, drie kilometer van huis. Er kleeft ook nog een nadeel aan hangmatvogelen, eerlijk is eerlijk. Die hangmat zit vast aan bomen, bomen hebben een kruin, die kruin zit in de zomer vol in blad, dit schermt de lucht af, maar daar vliegen nu juist de vogels. Om een lang verhaal kort te maken: je mist dus weleens wat. Maar ja, dat ben ik wel gewend, bomen of geen bomen. En hé, vogelen is toch meer dan alleen vogels kijken? Dat wist de dichter Hans Andreus al:

Liedje voor vrouwen geloof ik

Ik hoor het gefluit van de vogels
cantate cantabile
ik hoor het gefluit van de vogels
op een doodgoeie dag door de week.
Ik bezin mij niet meer op de logos
ik vergeet alle fietsen en autoos
ik zit op een tak als anthropos
en fluit met de vogels mee
cantate cantabile.

Hangmatvogelen: ik voorspel een trend.